

रोमले दर्शन स्थापना गर्छ - सङ्ख्या चौध]

ख्रीष्टका प्रतिबिम्बहरू र पशुको प्रतिमाको निर्माण: अन्तिम दिनहरूमा एक भविष्यसूचक समानान्तर

Jeff Pippenger

2024-09-02

संयुक्त राज्य अमेरिकाले पशुको निम्ति र पशुको प्रतिमा कहिले बनाउँछ भन्ने कुरा पहिचान गराउने भविष्यवाणीको रेखा त्यस बेला घटित हुन्छ जब प्रोटेस्टेन्टवादको सिङले ख्रीष्टको प्रतिमा निर्माण गरिरहेको हुन्छ। त्यो निर्माण विशेष रूपमा दानियल अध्याय दशमा पहिचान गरिएको छ, जब दानियलले कारणकारी ऐना “marah,” अर्थात् दर्शन, देख्छन्। दानियलले तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन् जसले ख्रीष्टलाई हेर्छन्, र त्यसो गर्दा तिनीहरूले ख्रीष्टको चरित्र प्रतिबिम्बित गर्छन्। एक लाख चवालीस हजार, जसलाई अध्याय दशमा दानियलद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको छ, तिनीहरूले केवल उहाँको चरित्रलाई हेर्दै गर्दा मात्र भित्र ख्रीष्टको प्रतिमा निर्माण गर्छन्। हेर्दै गर्दा तिनीहरू परिवर्तित हुन्छन्।

पशुको प्रतिमा पशुकै प्रतिबिम्ब हो, र पशुको प्रतिमाको निर्माण परमेश्वरका जनहरूका लागि महान् परीक्षा हो, जसद्वारा तिनीहरूको अनन्त नियति निर्णय गरिनेछ। जब प्रोटेस्टेन्ट मण्डलीहरूले संयुक्त राज्य अमेरिकाको सरकारमाथि नियन्त्रण लिनेछन्, तब तिनीहरूले मण्डली र राज्यको त्यस्तो प्रणालीको प्रतिमा निर्माण गरिसकेका हुनेछन्, जसले त्यो नियन्त्रणको संरचनालाई पहिचान गराउँछ जुन राजनीतिक समर्थन हटाइनुअघि पोपसत्ताले प्रयोग गरेको थियो। यही समयावधिमा उहाँका अन्तिम-दिनका जनहरूमा ख्रीष्टको प्रतिरूप पनि उत्पन्न गरिनेछ। तैपनि, दानिएलसँग भएका त्यस्ता मानिसहरू थिए जसले दर्शन देखेनन्, किनकि तिनीहरू दर्शनबाट भागे। परीक्षाको समयमा आफ्नो भित्र ख्रीष्टको प्रतिरूप गठन हुन दिन इन्कार गरेर तिनीहरूले पशुको प्रतिमाको निर्माणसम्बन्धी परीक्षामा असफल भए।

प्रतिबिम्बको आध्यात्मिक सिद्धान्त ख्रीष्टको प्रतिनिधित्व गर्ने ऐनामा हेर्दा पूरा हुन्छ, र “marah” दर्शन एक कारणकारी दर्शन भएकाले, ऐनाभित्रको ख्रीष्टको प्रतिरूपले मानवतामा ख्रीष्टको प्रतिरूप उत्पन्न गर्दछ। शाब्दिक ऐनाले ऐनामा हेर्ने मानिसको प्रतिरूप परावर्तित गर्छ, तर यस सिद्धान्तको आध्यात्मिक प्रयोगमा ऐनासँग सम्बन्धित केही चलहरू हुन्छन्। जो केवल “hearer of the word, and not a doer” हुन्छ, उसले “beholdeth himself, and goeth his way, and straightway forgetteth what manner of man he was।” उनीहरू ऐनातिर हेर्छन् र केवल मानवतालाई मात्र देख्छन्।

अर्को वर्ग, जो “भुलेको सुनुवाइकर्ता होइन, तर कामको कर्ता” हुन्, तिनीहरूले परमेश्वरको व्यवस्था देख्छन्; तिनीहरूले ऐनामा ख्रीष्टलाई देख्छन्। काम भनेको यो बुझ्नु हो कि प्रतिबिम्बको सिद्धान्तको एउटा “प्राकृतिक” यथार्थता र एउटा आत्मिक यथार्थता हुन्छ। दानियलले “काम” गर्नेहरूलाई दृष्टान्तस्वरूप देखाउँछन्, किनकि नवौँ र दशौँ अध्यायहरूमा उनले त्यो कामलाई चित्रित गर्छन्, जसले प्रतिबिम्बको आत्मिक सिद्धान्त उत्पन्न गर्दछ।

ती दिनहरूमा म दानियल पूरा तीन हप्ता शोक गरिरहँ। मैले कुनै रुचिकर भोजन खाइनँ, न त मासु वा दाखमद्य मेरो मुखमा पस्यो, न त ती पूरा तीन हप्ता नपुगुज्जेल मैले आफूलाई किञ्चित् पनि अभिषेक गरिनँ। दानियल 10:1, 2.

गब्रिएलले आठौँ अध्यायको दर्शनको आंशिक व्याख्या दानिएललाई दिएका थिए, तर दानिएलले त्यो सबै बुझेका थिएनन्।

अनि म, दानिएल, मूर्छित भएँ, र केही दिनसम्म बिरामी परें; त्यसपछि म उठें र राजाको कामकाज गरें; अनि त्यस दर्शनको कारण म स्तब्ध भएँ, तर त्यसलाई कसैले पनि बुझेन। दानिएल 8:27.

बहिनी ह्वाइटले हामीलाई जानकारी दिनुहुन्छ कि दानियलले दानियल अध्याय ९ मा गाब्रिएलले दानियलकहाँ ल्याएको दानियल अध्याय ८ को सन्देशको व्याख्या बुझ्न खोजिरहेका थिए।

“नयाँ र अझ गहिरो गम्भीरतासहित, मिलेरले अगमवाणीहरूको परीक्षणलाई निरन्तरता दिए; अब अत्यन्तै महान् महत्त्व र सम्पूर्ण मनलाई तान्ने चासीको विषयजस्तो देखिन लागेको यस कुराको अध्ययनमा दिनमात्र होइन, पूरै रातहरू पनि समर्पित गरिन्थे। दानिएलको आठौँ अध्यायमा उनले २३०० दिनको प्रारम्भबिन्दुतर्फ संकेत गर्ने कुनै सूत्र फेला पार्न सकेनन्; गब्रिएल स्वर्गदूतलाई दानिएललाई दर्शन बुझाइदिन आज्ञा गरिएको भए तापनि, उनले त्यसको केवल आंशिक व्याख्या मात्र दिए। जब मण्डलीमाथि आउन लागेको भयानक सतावट अगमवक्ताको दर्शनमा उद्घाटित भयो, तब शारीरिक शक्ति क्षीण भयो। उनले अब बढी सहन सकेनन्, र स्वर्गदूत केही समयका लागि उनलाई छोडेर गए। दानिएल ‘मूर्छित भएँ, र केही दिनसम्म बिरामी परें।’ उनी भन्छन्, ‘म त्यस दर्शनले अचम्मित भएँ, तर कसैले पनि त्यसलाई बुझेन।’”

“तथापि परमेश्वरले आफ्ना दूतलाई आज्ञा दिनुभएको थियो: ‘यस मानिसलाई दर्शन बुझाइदेऊ।’ त्यो दायित्व अवश्य पूरा हुनुपर्छ। त्यसको आज्ञापालन गर्दै स्वर्गदूत केही समयपछि फेरि दानिएलका सामु फर्केर आयो र भन्यो: ‘तिमीलाई सीप र समझ दिन म अब आएको छु;’ ‘यसकारण यस विषयलाई बुझ, र दर्शनलाई विचार गर।’ दानिएल ८:२७, १६; ९:२२, २३, २५-२७। अध्याय ८ को दर्शनमा एउटा महत्त्वपूर्ण बुँदा अस्पष्ट छोडिएको थियो, अर्थात् समयसँग सम्बन्धित कुरा—२३०० दिनको अवधि; त्यसैले स्वर्गदूतले आफ्नो व्याख्या पुनः आरम्भ गर्दा मुख्यतः समयकै विषयमा ध्यान केन्द्रित गर्दछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, ३२५।

दर्शन अध्यायमा हामीलाई यो जानकारी दिइन्छ कि दानियलले “दर्शन” र “कुरो” को समझ पाएका थिए, तर दानियलले अझ बढी ज्योति चाहेका थिए, त्यसैले उनले त्यो समझ भेट्न आफ्नो हृदय लगाए र एक्काइस दिनसम्म उपवास बसे। यसो गर्दा उनले अन्तिम दिनहरूका तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, जसले परावर्तनको प्राकृतिक सिद्धान्तद्वारा प्रतिरूपित परावर्तनको आत्मिक सिद्धान्तलाई बुझ्छन्। त्यो समझ तिनीहरूका कार्यहरूद्वारा चित्रित हुन्छ, र तिनीहरूका कार्यहरू दानियलद्वारा परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनको सही समझ खोज्नुका रूपमा प्रतिनिधित्व गरिन्छ। दर्शनबाट भागेकाहरूको स्पष्ट विपरीतता यो हो कि तिनीहरू परमेश्वरको भविष्यवाणीमय वचनको सही समझ खोजिरहेका थिएनन्।

परमेश्वरको भविष्यवाणीपूर्ण वचनको त्यो सत्य, जसलाई बुझ्नका लागि दानिएललाई तीव्र अभिलाषा राखिरहेको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ, अन्तिम दिनहरूको ज्योति हो, किनकि दानिएलले एक लाख चवालीस हजार जनालाई प्रतिरूपित गर्दछ। त्यसकारण दानिएलले त्यस्तो एक वर्गलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जसले अनुग्रहकाल समाप्त हुनुअघि अन्तिम परीक्षाको रूपमा प्रस्तुत गरिएको परमेश्वरको भविष्यवाणीपूर्ण वचनको ज्योति बुझ्न खोजिरहेका छन्। यस सन्दर्भमा, यो येशू ख्रीष्टको प्रकाश हो, जो अनुग्रहकाल समाप्त हुनुभन्दा ठीक अघि अनमुद्रित गरिन्छ, तर यही त्यो परीक्षा पनि हो, जसलाई पशुको प्रतिमाको गठनको रूपमा प्रस्तुत गरिएको छ।

पशुको मूर्तिको गठनले पशुको मूर्ति कसरी विकसित गरिन्छ भन्ने प्रक्रियालाई प्रत्यक्ष रूपमा चिन्हित गर्दछ। त्यस वास्तविकतालाई परीक्षणको मुख्य विषय, अर्थात् पशु, लाई पहिले चिन्हित नगरीकन सही रूपमा निर्धारण गर्न सकिँदैन। मूर्ति कसरी गठन गरिन्छ भन्ने कुरा स्थापना गर्ने र चिन्हित गर्ने त्यही पशु हो।

“तर ‘पशुको प्रतिमा’ के हो? र यो कसरी निर्माण गरिनेछ? यो प्रतिमा दुई-सिङ्गे पशुद्वारा बनाइन्छ, र यो पशुको प्रतिमा हो। यसलाई पशुको मूर्ति पनि भनिएको छ। त्यसैले, प्रतिमा कस्तो छ र यो कसरी निर्माण गरिनेछ भन्ने जान्नका लागि हामीले पशु स्वयंको—अर्थात् पोपसत्ताको—विशेषताहरूको अध्ययन गर्नुपर्छ।

“जब प्रारम्भिक मण्डली सुसमाचारको सरलताबाट विचलित हुँदै भ्रष्ट बनिन् र अन्यजातीय संस्कारहरू तथा रीतिरिवाजहरूलाई स्वीकार गरिन्, तब उनले परमेश्वरको आत्मा र सामर्थ्य गुमाइन्; र जनताका अन्तःकरणमाथि नियन्त्रण स्थापित गर्न उनले लौकिक सत्ताको समर्थन खोजिन्। यसको परिणामस्वरूप पोपतन्त्र उत्पन्न भयो—एउटा यस्तो मण्डली, जसले राज्यको शक्तिमाथि नियन्त्रण गऱ्यो र त्यसलाई आफ्नै उद्देश्यहरू पूरा गर्न,

विशेषतः ‘विधर्म’-को दण्डका निम्ति, प्रयोग गन्यो। संयुक्त राज्य अमेरिकाले त्यस पशुको प्रतिमा निर्माण गर्नका लागि, धार्मिक शक्तिले नागरिक सरकारमाथि यति नियन्त्रण स्थापित गर्नुपर्छ कि राज्यको अधिकार पनि मण्डलीद्वारा आफ्नै उद्देश्यहरू पूरा गर्न प्रयोग गरियोस्।” The Great Controversy, 443.

“प्रतिमा कस्तो छ र त्यसलाई कसरी निर्माण गरिनुपर्छ भन्ने कुरा सिक्नका लागि हामीले त्यस पशु आफैंका—पापत्वका—विशेषताहरू अध्ययन गर्नुपर्छ।” अन्तिम दिनहरूको परीक्षा हुने, अनुग्रह-अवधि बन्द हुनुअघि ल्याइने दर्शन स्थापना गर्ने त्यही पशु हो। दानिएलले दर्शन र त्यो कुरा बुझेका थिए।

फारसका राजा कुरुशको तेस्रो वर्षमा, बेल्तशस्सर कहलाइने दानिएललाई एउटा कुरा प्रकट गरियो; र त्यो कुरा सत्य थियो, तर तोकिएको समय लामो थियो; अनि उनले त्यस कुरा बुझे, र दर्शनको अर्थ पनि ग्रहण गरे। दानिएल 10:1.

यो दर्शन तेईस सय वर्षको “मरेह” दर्शन हो। “वस्तु” भनेको हिब्रू शब्द “दबार” हो, जसको अर्थ “वचन” हुन्छ। यही शब्द (“दबार”), जुन पहिलो पदमा “वस्तु” भनी अनुवाद गरिएको छ, अध्याय नौको तेईसौं पदमा “कुरा” भनी अनुवाद गरिएको छ।

हो, जब म प्रार्थनामा बोल्दै थिएँ, तब आरम्भमा दर्शनमा मैले देखेको त्यो पुरुष गब्रिएल तीव्र गतिले उड्दै आएर साँझको अन्नबलिको समयमा मलाई स्पर्श गर्‍यो। अनि त्यसले मलाई जानकारी दियो, मसँग कुरा गर्‍यो, र भन्यो, “हे दानियल, म अहिले तिमीलाई बुद्धि र समझ दिन निस्केर आएको छु। तिम्रा बिन्तीहरूको आरम्भमै आज्ञा निस्कियो, र म तिमीलाई देखाउन आएको छु; किनकि तिमी अत्यन्त प्रिय छौ। यसकारण यो विषय बुझ, र दर्शनलाई विचार गर।” दानियल ९:२१-२३।

लेवीयव्यवस्था अध्याय २६ मा वर्णित तितरबितर पारिने अवस्थाद्वारा सङ्केत गरिएको बन्दीवासमा आफू रहेको कुरा दानियलले बुझेपछि उसले प्राप्त गरेको ज्ञानोदयसँग सम्बन्धित दानियलको प्रार्थनाको उत्तरस्वरूप गब्रिएल दानियलकहाँ आउँछन्।

उनको राज्यको पहिलो वर्षमा म दानियलले पुस्तकहरूबाट ती वर्षहरूको संख्या बुझें, जसको विषयमा यरूशलेमको उजाडपनमा सत्तरी वर्ष पूरा गर्नुहुन्छ भनी परमप्रभुको वचन अगमवक्ता यर्मियाकहाँ आएको थियो। दानियल ९:२।

यर्मियाले पहिचान गराएको बन्दीवासले दानिएललाई मोशाद्वारा अभिलेखित “सात समय” को बन्दीवासतर्फ डोर्‍यायो, जुन एकैसाथ “शपथ” र “श्राप” दुवै थियो।

हो, सारा इस्राएलले तपाईंको व्यवस्था उल्लङ्घन गरेको छ, तपाईंको वचन पालन नगर्नलाई त्यसबाट टाढा हटेको छ; यसकारण श्राप हामीमाथि खन्याइएको छ, र परमेश्वरका सेवक मोशाको व्यवस्थामा लेखिएको शपथ पनि, किनकि हामीले उहाँको विरुद्ध पाप गरेका छौं। अनि उहाँले आफ्ना ती वचनहरू पूरा गर्नुभएको छ, जो उहाँले हाम्रो विरुद्ध र हामीलाई न्याय गर्ने हाम्रा न्यायीहरूको विरुद्ध बोल्नुभएको थियो, हामीमाथि ठूलो विपत्ति ल्याएर; किनकि सारा आकाशमुनि यरूशलेममाथि जे भएको छ, त्यस्तो कहिल्यै भएको छैन। मोशाको व्यवस्थामा लेखिएझैं, यो सबै विपत्ति हामीमाथि आइपरेको छ; तैपनि हामीले परमप्रभु हाम्रा परमेश्वरको सामु प्रार्थना गरेनौं, ताकि हामी आफ्ना अधर्महरूबाट फर्किऊँ, र तपाईंको सत्यलाई बुझौं। दानिएल ९:११-१३।

यर्मियाह र मोशाका दुई साक्षीहरूको आधारमा, दानिएलले यरूशलेममाथि ल्याइएको उजाडपन प्राचीन इस्राएलमाथि “खन्याइएको” मोशाको “श्राप” नै हो भन्ने कुरा बुझे। सिस्टर ह्याइटले यर्मियाहको साक्षीलाई “मण्डलीका लागि गवाहीहरू” भनी उल्लेख गर्नुहुन्छ, र यस सन्दर्भमा यसले यर्मियाहलाई अन्तिम दिनहरूको भविष्यवाणीको आत्मा भनी चिन्हित गर्दछ, किनकि अन्तिम दिनहरूमा “मण्डलीका लागि गवाहीहरू” यही कुरा हो। यर्मियाहले भविष्यवाणीको आत्मालाई प्रतिनिधित्व गर्छन् र मोशाले बाइबललाई प्रतिनिधित्व गर्छन्।

दानियेलले अन्तिम दिनहरूका तिनीहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले ती दुई साक्षीहरूबाट आफूहरू तितरबितर पारिएका थिए भन्ने कुरा बुझ्छन्, र जसले बाइबल र भविष्यवाणीको आत्माबाट आफूहरू जागृत गराइएका छन् भन्ने कुरा बुझ्छन्, जसरी दानियेलले यो तथ्यमा बुझेर जागे कि उनी (तिनीहरू) बन्दीवासमा थिए, र त्यो बन्दीवास परमेश्वरको भविष्यसूचक वचनमा प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

परमेश्वरका अन्तिम-दिनका जनहरूको अनुभव दस कुमारीहरूको अनुभव हो।

“मत्ती 25 का दस कुँवारीहरूको दृष्टान्तले पनि एड्भेन्टिस्ट जनताको अनुभवलाई चित्रण गर्दछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 393.

दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तको ढिलाइको समयले दानियेलको नवौँ अध्यायमा भएको सोही जागरणलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। दुई पवित्र साक्षीहरूको आधारमा दानियेलले बुझे कि उनको सम्पूर्ण जीवन परमेश्वरको वचनभित्रको एउटा विशिष्ट भविष्यवाणीको परिपूर्ति थियो। यदि दानियेल आफूलाई अर्को अध्यायमै उनमाथि हुन लागिरहेको कुराको लागि तयार पार्न चाहन्थे भने, त्यस भविष्यवाणीले दानियेललाई आवश्यक उपायतर्फ निर्देशित गर्‍यो। त्यसरी नै, जब मिलेराइटहरूले दश कुँवारीहरूको दृष्टान्तलाई परिपूर्ति गरे, तब उनीहरूलाई पनि यस तथ्यतर्फ जागृत गरिनु आवश्यक थियो कि पहिलो निराशा र ढिलाइले उनीहरूलाई निद्रामा पारेको थियो। सबै अगमवक्ताहरूले अन्तिम दिनहरूको प्रतिनिधित्व गर्छन्।

दानियेलको जागरण र मिलेराइटहरूको जागरण अन्तिम दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारको जागरणका दुई साक्षीहरू हुन्।

“येशू र समस्त स्वर्गीय सेना तिनीहरूमाथि सहानुभूति र प्रेमका साथ दृष्टि लगाइरहेका थिए, जसले मधुर अपेक्षासहित आफ्ना प्राणले प्रेम गर्नुहुने उहाँलाई हेर्नलाई लालायित हुँदै आएका थिए। तिनीहरूको परीक्षाको घडीमा तिनीहरूलाई सम्हाल्न स्वर्गदूतहरू तिनीहरूका वरिपरि मण्डराइरहेका थिए। जसले स्वर्गीय सन्देश ग्रहण गर्न उपेक्षा गरेका थिए, तिनीहरू अन्धकारमा छोडिएका थिए, र परमेश्वरको क्रोध तिनीहरूमाथि प्रज्वलित भयो, किनकि उहाँले स्वर्गबाट तिनीहरूकहाँ पठाउनुभएको ज्योति तिनीहरूले ग्रहण गर्न चाहेनन्। ती विश्वासयोग्य तर निराश भएका जनहरू, जसले आफ्ना प्रभु किन आउनुभएन भनी बुझ्न सकेनन्, अन्धकारमा छोडिएनन्। फेरि तिनीहरूलाई भविष्यवाणीका अवधिहरू खोजी गर्न आफ्ना बाइबलतर्फ डोर्‍याइयो। प्रभुको हात अंकहरूबाट हटाइयो, र भूलको व्याख्या गरियो। तिनीहरूले देखे कि भविष्यवाणीका अवधिहरू 1844 सम्म पुग्दथे, र भविष्यवाणीका अवधिहरू 1843 मा समाप्त हुन्छन् भनी देखाउन तिनीहरूले प्रस्तुत गरेको उही प्रमाणले, तिनीहरू 1844 मा समाप्त हुने सिद्ध गर्‍यो। परमेश्वरको वचनबाट आएको ज्योति तिनीहरूको अवस्थामाथि चम्कियो, र तिनीहरूले एक प्रतीक्षाको समय पत्ता लगाए—‘यद्यपि त्यो [दर्शन] ढिलो होस्, त्यसकै प्रतीक्षा गर।’ ख्रीष्टको तत्काल आगमनप्रतिको आफ्नो प्रेममा तिनीहरूले दर्शनको ढिलाइलाई बेवास्ता गरेका थिए, जुन साँचो प्रतीक्षारत जनहरूलाई प्रकट गर्नका लागि नियोजित गरिएको थियो। फेरि तिनीहरूसँग समयको एक निश्चित बिन्दु थियो। तैपनि मैले देखें कि तिनीहरूमध्ये धेरैजना आफ्नो कठोर निराशताभन्दा माथि उठ्न सकेनन्, ताकि 1843 मा तिनीहरूको विश्वासको विशेषता बनेको त्यो उत्साह र शक्ति उनीहरूले ग्रहण गर्न सकून्।” Early Writings, 236.

दृष्टान्तको पूर्तिमा, मिलेराइटहरूले “दर्शनको ढिलाइलाई बेवास्ता गरेका थिए,” तर तिनीहरू “फेरि” “भविष्यसूचक अवधिहरूको खोजी गर्न आफ्ना बाइबलतिर डोर्‍याइए।” “अङ्कहरूबाट प्रभुको हात हटाइयो, र भूलको व्याख्या गरियो।” दानिएललाई बाइबलतिर डोर्‍याइयो र “भविष्यसूचक अवधिहरू”बाट “प्रभुको हात” हटाइयो, अनि जब दानिएलले केवल श्रोता मात्र नभई कर्ताको रूपमा, सक्रिय विश्वासद्वारा, लेवीव्यवस्था छब्बीसमा दिइएका निर्देशनहरू साथै परमेश्वरका जनहरूको छरिएको अवस्थाको उपचार र समाधानलाई पूरा गरेर, यर्मियाह र मोशाको सन्देश आफूले बुझेको प्रमाणित गरे, तब दानिएललाई त्यो “व्याख्या” दिइयो।

जब एक लाख चौवालीस हजारले अन्तिम दिनहरूमा दृष्टान्तको ढिलाइको समयलाई यसको अन्तिम र सर्वाधिक सिद्ध परिपूर्तिमा पूरा गर्नेछन्, तब तिनीहरूले त्यसो त्यस्तो समयावधिमा गर्नेछन् जब “पशुको मूर्तिको निर्माण” तिनीहरूको महान् परीक्षा हुनेछ।

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“‘जब फल उत्पन्न हुन्छ, तब कटनी आइपुगेको हुनाले ऊ तुरुन्तै हँसिया लगाउँछ।’ ख्रीष्ट आफ्नो मण्डलीमा आफ्नै प्रकटीकरणको निम्ति उत्कट अभिलाषासहित प्रतीक्षा गरिरहनुभएको छ। जब ख्रीष्टको चरित्र उहाँका जनहरूमा पूर्णरूपले पुनरुत्पादित हुनेछ, तब उहाँ तिनीहरूलाई आफ्नै भनेर ग्रहण गर्न आउनुहुनेछ।” Christ’s Object Lessons 69.

“यो संसारलाई ढाकिरहेको कुरा परमेश्वरको विषयमा भएको भ्रान्तिपूर्ण समझको अन्धकार हो। मानिसहरूले उहाँको चरित्रसम्बन्धी आफ्नो ज्ञान गुमाइरहेका छन्। यसलाई गलत रूपमा बुझेको छ र गलत रूपमा व्याख्या गरिएको छ। यस समयमा परमेश्वरबाट एउटा सन्देश घोषणा गरिनुपर्छ, यस्तो सन्देश जो आफ्नो प्रभावमा प्रकाशमान र आफ्नो सामर्थ्यमा उद्धारकारी छ। उहाँको चरित्र प्रकट गरिनुपर्छ। संसारको अन्धकारमा उहाँको महिमाको ज्योति, उहाँको भलाई, कृपा, र सत्यको ज्योति चम्काइनुपर्छ।”

“यो कार्य अगमवक्ता यशैयाद्वारा यी शब्दहरूमा उल्लिखित गरिएको छ: ‘हे सुसमाचार ल्याउने यरूशलेम, आफ्नो स्वर बलपूर्वक उचाल; त्यसलाई उचाल, नडराऊ; यहूदाका सहरहरूलाई भन, हेर, तिमीहरूका परमेश्वर! हेर, प्रभु परमेश्वर प्रबल हातसहित आउनुहुनेछ, र उहाँको बाहुले उहाँकै निम्ति शासन गर्नेछ; हेर, उहाँको इनाम उहाँसँगै छ, र उहाँको कार्य उहाँको सामु छ।’ यशैया 40:9, 10।”

“दुलहाको आगमनको प्रतीक्षा गर्नेहरूले मानिसहरूलाई यसो भन्नुपर्छ, ‘हेर, तिमीहरूका परमेश्वर!’ दयामय प्रकाशका अन्तिम किरणहरू, संसारलाई दिइनुपर्ने कृपाको अन्तिम सन्देश, उहाँको प्रेममय चरित्रको एक प्रकाशन हो। परमेश्वरका सन्तानहरूले उहाँको महिमा प्रकट गर्नुपर्छ। आफ्नै जीवन र चरित्रमा तिनीहरूले परमेश्वरको अनुग्रहले तिनीहरूका लागि के गरेको छ, त्यो प्रकट गर्नुपर्छ।” Christ’s Object Lessons, 415.